ORTAÖĞRETİM ÖĞRENCİLERİN KAYGI DÜZEYLERİ İLE BAŞARI DÜZEYLERİ ARASINDAKİ İLİŞKİNİN BAZI DEĞİŞKENLERE GÖRE İNCELENMESİ

ÖZET

Bu çalışmanın amacı ortaöğretim öğrencilerin kaygı düzeyleri ile başarı düzeyleri arasındaki ilişkiyi bazı değişkenlere göre incelemektir. Araştırma grubunu, Malatya ilinde 5 farklı lisede rastgele yöntemle seçilmiş 170'i erkek ve 203'ü bayan olmak üzere toplam 373 ortaöğretim öğrencisi oluşturmaktadır. Veri toplama aracı olarak C.Spelberger (1970) tarafından geliştirilen "Sürekli kaygı ölçeği" ve Ellez (2004) tarafından geliştirilen "Başarı Güdüsü Ölçeği" kullanılmıştır. Veri analizlerinde Pearson Momentler Çarpımı Korelâsyonu kullanılmıştır. Araştırma sonuçlarına göre ortaöğretim öğrencilerin kaygı düzeyleri ile başarı güdülenmeleri arasında doğru yönlü zayıf bir ilişki bulunmuştur. Öğrencilerin kaygı ve başarı güdülenmeleri arasındaki korelasyon puanları onların cinsiyetlerine, yaşlarına, sınıflarına, dershaneye gitme durumlarına ve ebeveynlerin eğitim durumlarına göre az da olsa değişiklik gösterdiği görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Ortaöğretim Öğrencileri, Kaygı, Başarı

INVESTIGATING THE RELATIONSHIP BETWEEN ANXIETY LEVELS AND ACHIEVEMENT LEVELS OF SECONDARY SCHOOL STUDENTS, ACCORDİNG TO SOME VARİABLES

ABSTRACT

The aim of this study is to investigate the relationship between anxiety levels and achievement levels of secondary school students, according to some variables. The group of this study composed of 203 girls and 170 boys, totally 373, secondary school students who were selected randomly in different five secondary schools in center of Malatya city. As instruments of the gathering data, "Constant Anxiety Scale" improving by C. Spielberger (1970) and "Achievement Motivated Scale" improving by Ellez (2004) were used. It was used Pearson's Product Moment Correlation in analyzing the data. As a result of this study, it was found the positively low relationship with significant between anxiety levels and achievement motivated of secondary school students. It was seen to show alteration few correlation marks relationship with significant between anxiety levels and achievement motivated of students according to their sex, ages, classes, situations of going private teaching institution and situations of parents' education.

Key Word: Secondary Students, Anxiety, Achievement.

GİRİŞ

Kaygı kavramı psikoloji alanına yüzyılın ilk yarısında girmiş, bu alanda ilk araştırma ve çalışmalar 1940'lı yılların sonunda yapılmıştır. Ruh bilim alanında kaygı sözcüğünü ilk kullanan ve bunu bir kavram olarak tanımlayarak nedenlerini araştıran Freud olmuştur (Freud 2001). Freud kaygı konusunda yaptığı çalışmalarla diğer psikologlara önderlik etmiştir. Ona göre kaygı her zaman ve her yerde tecrübe edilen, istenmeyen bir şey, hoşlanılmayan duygu (his) durumdur (Freud, 1969). Freud'dan sonra da birçok bilim adamı kaygı konusunda çalışmalar yapmış ve kaygıyı tanımlamışlardır.

Kaygı kişinin bir uyaranla karşı karşıya kaldığında yaşadığı, bedensel, duygusal ve zihinsel değişimlerle kendini gösteren bir uyarılmışlık durumudur (Taş, 2006). Kaygı, iç ve dış dünyadan kaynaklanan bir tehlike olasılığı ya da kişi tarafından tehlike olarak algılanıp yorumlanan herhangi bir durum karşısında yaşanan bir duygudur (Işık, 1996). Genel anlamda kaygı, Kaygı genel anlamda tehdit edici bir durum karsısında birey tarafından hissedilen huzursuzluk ve endişe durumu olarak tanımlamaktadır (Scovel 1991).

Olumsuz yönlerine rağmen kaygının organizmayı uyarıcı, koruyucu ve motive edici özellikleri de vardır. Kişinin yaralanma, acı, cezalandırılma, ayrılık, düş kırıklığı gibi durumlara karsı kendisini hazırlaması kaygının *uyarıcı*, tedbir alması ve eğer olumsuzluklar yaşanırsa daha kolay atlatması *koruyucu* ve başarısız olma endişesi ile daha çok çalışmaya sevk etmesi ise *motive edici* özelliklerine verilebilecek örneklerdir (Akgün, Gönen ve Aydın, 2007).

Kaygının olumlu veya olumsuz olduğunu anlayabilmek için kaygının derecesinin ve başarılması amaçlanan görevin zorluk düzeyinin bilinmesi gerekir. Kaygının şiddeti ve başarmak istenin görevin zorluk düzeyinin bilinmesi gerekir. Kaygının şiddeti ve başarmak istenen görevin zorluk derecesi, kaygının olumlu ya da olumsuz olduğunu belirler. Zor bir fizik problemini anlayarak çözümleme gibi, oldukça karmaşık bilişsel işlemleri içeren bir görevi başarma durumunda, kaygının olumsuz olduğu gözlenmiştir. Öte yandan, belirli nesneleri önceden belirlenmiş grupları seçtirme gibi basit bir işlemi gerektiren durumlarda orta

derecelik kaygı, göreve daha erken başlamada ve daha erken bitirmede olumlu olduğu bulunmuştur (Cüceoğlu, 1993).

Kaygı insanlarda iki şekilde gözlenebilinir. Birincisi sürekli kaygı (Ayşe çok kaygılı birisidir), ikincisi de durumluluk kaygısıdır (Ayşe çok kaygılı bir kişi değildir ama özel bir durum onu kaygılandırmaktadır) (İnanç, 1997). Bu, insanların özel durumları tehlikeleri olarak yorumlaması sonucu oluşan durumluluk kaygı ve kişinin içinde bulunduğu durumları genellikle stresli olarak algılama veya yorumlama eğilimi sonucu olaşan sürekli kaygının bir başka biçimi şeklinde de açıklanabilir (Özusta, 1993). Kaygı süreklilik kazandığında kişinin benliğini tehlikeye sokabilmektedir (Alisinanoğlu ve Ulutaş, 2000).

Kaygı, öğrenme sürecini etkileyen önemli bir değişkendir (Phillips, 1984). Bu durum okullarda kaygı ile ilgili yapılan araştırmalar incelendiğinde de görülmektedir Ancak araştırmaların genellikle kaygı ile akademik başarı ilişkisi üzerinde yoğunlaştığı görülmektedir

Önler'in (1972) yaptığı araştırmada kaygılı bireyin kendisine güveni olmayan, küçük başarısızlıklar karşısında çabuk yıkılıp küsen ve motivasyonunu yitiren, hareketten kaçınan, büyüklerine bağımlı, otoriteden ve reddedilmekten korkan, eleştiriyi kaldıramayan, güçlüklerden yılan ve genelde normal zekâya sahip kimseler olduğunu ayrıca başarısız örgencilerin yüksek kaygı düzeylerinin olduğunu bulunmuştur. Başarır'ın (1990) yaptığı araştırmada düşük sınav kaygısı düzeyindeki öğrencilerin, giriş sınavlarında, ortalama olarak, yüksek sınav kaygısı düzeyindeki öğrencilere oranla daha başarılı oldukları sonucu bulunmuş ayrıca yüksek ve düşük sınav kaygısı düzeyindeki öğrencilerin ortalama akademik başarıları arasında, sınav kaygısı düşük olanların lehine anlamlı fark olduğunu tespit edilmiştir. Erkan'ın (1991) yaptığı araştırmada akademik başarıları, sınava hazırlanma düzeyleri, genel akademik yetenekleri ve başarı güdüleri yüksek, sınav kaygıları ise düşük olan öğrencilerin ÖSS'nde daha başarılı oldukları sonucuna ulaşmıştır. Cülen'in (1993) yaptığı araştırmada okul, aile, öğrenci beklentisi gibi bazı psiko-sosyal faktörler açısından çocukların ALS (Anadolu Lisesi Sınavı) öncesi kaygı düzeylerinin yüksek olduğunu bulmuştur.

Literatür çalışmaları sonucunda öğrencilerin düşük kaygı ile akademik başarıları arasında bir anlamlı bir ilişkinin olduğunu göstermektedir. Ancak öğrencilerin akademik başarılarında sadece kaygılarının değil anne, baba, çevre vb. değişkenlerinde etkileri de olabilir. Öğrencilerin akademik başarılarını etkileyecek bir diğer etken ise onların başarı güdülenmeleridir.

Murray'a göre başarı güdülenmesi, olabildiğince çabuk ve olabildiğince iyi yapma eğilimi ya da isteğidir. Murray, başarının bir güdülenme olduğunu çünkü bireylerin engelleri aşmayı ve yüksek standart edinmeyi; kendini ve rakiplerini geçmeyi; diğerlerine baskın olmayı, yeteneklerini geliştirerek özsaygıyı arttırmayı istediklerini belirtmiştir (Rivera, 2002). Atkinson, başarı güdüsünü başarıya yaklaşma, başarı olasılığı ve başarının değeri olmak üzere üç etken tarafından belirlendiğini ifade etmiştir (Açıkgöz, 2003). Ausubel ve Robinson (1969) başarı güdülenmesinin (a) bilme, anlama, belli bir konuda uzmanlaşma, bir problemi çözme; (b) kendini yeterli hissetme ve (c) grup içinde yer edinme olmak üzere üç kaynağı olduğunu belirtmiştir.

Başarı güdüsünün oluşmasında çocuğun yaşadığı başarı ve başarısızlıkların önemli bir etkisi vardır. Başarının zevkini tatmış öğrenenlerin başarı güdüleri de yüksek olacaktır. Başarı güdüsü yüksek öğrenciler zor ve uğraştırıcı soruları, alıştırmaları yapmak isterler (Özkal ve Çetingöz, . 2005).

Yukarıdaki açıklamalar doğrultusunda bu araştırma ortaöğretim öğrencilerinin sürekli kaygı durumları ile başarı güdüleri arasındaki ilişkiyi ortaya koymak ve bu ilişkiyi bazı değişkenlere göre incelemek amacı ile yapılmıştır.

YÖNTEM

Bu araştırma mevcut olan bir durumu tanımlamaya ve açıklamaya çalıştığı için araştırma tarama modelindedir.

Araştırma grubu

Araştırma grubunu, Malatya ilinde 5 farklı lisede rastgele yöntemle seçilmiş 170'i erkek ve 203'ü bayan olmak üzere toplam 373 ortaöğretim öğrencisi oluşturmaktadır.

Veri Toplama Aracı

Veri toplama aracı olarak araştırmacı tarafından hazırlanan 6 maddelik kişisel bilgi formu, "Sürekli Kaygı Ölçeği" ve "Başarı Güdüsü Ölçeği" kullanılmıştır.

Sürekli Kaygı Ölçeği, C.Spelberger (1970) tarafından geliştirilmiş ve Türkiye'ye uyarlanması Öner ve Lecompte (1985) tarafından yapılmış likert beşli türünde (Hiç Uygun Değil, Uygun Değil, Kararsızım, Uygun, Çok Uygun) olan bir ölçektir.

"Başarı Güdüsü Ölçeği" Ellez (2004) tarafından geliştirilmiş ve dört dereceli türde (Hiçbir Zaman, Bazen, Çok Zaman, Her Zaman) olan bir ölçektir.

Veri Analizi

Veri analizlerinde cinsiyet, yaş, sınıf, öğrencinin dershaneye gitme durumu, anne ve babanın eğitim durumlarına göre öğrencilerin kaygı düzeyleri ve başarı düzeyleri arasındaki ilişki, Pearson Momentler Çarpımı Korelâsyonu ile bakıldı.

BULGULAR VE TARTIŞMA

Tablo 1'de ortaöğretim öğrencilerin sürekli kaygı durumları ile başarı güdülenmeleri arasında anlamlı düzeyde zayıf bir ilişki (r=,24 p<,01) olduğu tespit edilmiştir. Bu durum ortaöğretim öğrencilerinin sürekli kaygı durumlarının onların başarı güdülenmelerine bir etkisinin olduğu söylenebilinir.

Yapılan çalışmalar okuldaki başarı durumları düşük olan öğrencilerin kaygı düzeylerinin yüksek olduğunu göstermiştir (Önler, 1972; Bozak ,1982;Sargın 1990; Başarır, 1990; Varol, 1990; Erkan 1991; Aral 1997) . Bu sonuçlar öğrencilerinin kaygıları ile başarıları arasında bir ilişki olduğunu göstermektedir.

Tablo 2'de erkek öğrencilerinin kaygıları ile başarı güdüleri arasındaki korelasyon puanının (r=,22) kız öğrencilerinkine (r=,19) göre daha yüksek olduğu görülmüştür. Bu durum, erkek öğrencilerin sürekli kaygı durumlarının onların başarı güdülenmelerine kız öğrencilerine göre daha fazla etki ettiğini göstermektedir.

Kaygı konusunda yapılan çalışmalar incelendiğinde kız öğrencilerinin kaygı düzeylerinin erkekler öğrencilerin kaygı düzeylerinden daha yüksek olduğu saptanmıştır (Varol, 1990; Girgin, 1990; Özusta, 1993; Dong, Yang and Ollendick, 1994; Ronan, Kendall and Rowe, 1994). Bu durum araştırmamızda bulunan sonucun tam tersi bir durum olduğu görülse de yapılan çalışmalarda sadece cinsiyet ve kaygının, yani iki değişkenin, incelendiği görülmektedir. Yaptığımız araştırmada ise öğrencilerin cinsiyetleri, kaygıları ve başarı güdülenmeleri, yani üç ayrı değişkenin, incelenmiştir. Dolayısı ile araştırmamız sonuçları ile literatür sonuçları bir biri ile çelişmemektedir.

Tablo 3'de öğrencilerin yaşlarına göre sürekli kaygıları ile başarı güdülenmeleri arasındaki ilişki görülmektedir. 15 yaşında olan öğrencilerin kaygıları ile başarı güdülenmeleri arasındaki korelasyon puanı (r=,42) diğer yaştaki öğrencilere göre daha yüksek olduğu bulunmuştur. Bu durum 15 yaş öğrencilerinin sürekli kaygı düzeylerinin onların başarı güdülenmesini diğer yaştaki öğrencilere göre daha fazla sağladığını göstermektedir.

Ancak Korkut (1991) yetiştirme yurdundaki öğrencilerin kaygıları üzerine yaptığı araştırmasında ise 13-18 yaş çocuklarında, yaşla kaygı arasında bir ilişki bulamamıştır.

Tablo 4'te 10. Sınıf öğrencilerinin sürekli kaygı durumları ile başarı güdülenmesi arasındaki korelasyon puanı (r=,34) diğer sınıftaki öğrencilerinkine göre daha yüksek olduğu bulunmuştur. Bu durum 10. Sınıf öğrencilerinin sürekli kaygı durumlarının onların başarı güdülenmelerine diğer sınıflara göre daha fazla etki ettiğini göstermektedir.

Tablo 5'te ortaöğretim öğrencilerinin dershaneye gitme durumlarına göre kaygı ve başarı güdülenmesi korelasyon sonuçları görülmektedir. Bu sonuçlara göre dershaneye gitmeyen öğrencilerin sürekli kaygı durumlarının onların başarı güdülenmelerine dershaneye giden öğrencilere göre biraz daha etki ettiğini göstermektedir.

Tablo 6'da babalarının eğitim durumu ilköğretim olan öğrencilerin kaygı ve başarı güdülenmesi arasındaki korelasyon puanı (r=,37) babalarının eğitim durumu diğer olan öğrencilerinkinden daha yüksek bulunmuştur. Bu durum eğitim

durumu düşük olan babaların eğitim durumu yüksek olan babalara göre çocuklarına daha az kaygı oluşturduğu söylenilebilinir. Dolayısı ile bu babaların çocuklarının düşük kaygı düzeyleri, çocukların başarı güdülenmesini olumlu yönde etkilediğini göstermektedir.

Tablo 7'de annelerinin eğitim durumu ortaokul olan öğrencilerin kaygı ve başarı güdülenmesi korelasyon puanı (r=,47) annelerinin eğitim durumu diğer olan öğrencilerden daha yüksek çıkmıştır. Dolayısı ile annelerinin eğitim durumu ortaokul olan öğrencilerin sürekli kaygı durumlarının onların başarı güdülenmelerine diğer öğrencilerinkine göre daha çok etkilediğini göstermektedir.

Tablo 6'da ve Tablo 7'de bulunan sonuçlar ortak yorumlandığında ebeveynlerinin (anne-baba) eğitim düzeyleri düşük olan öğrencilerin kaygı durumları onların başarı güdülenmelerini ebeveynlerinin eğitim durumları yüksek olan öğrencilerinkine göre daha fazla etkilediğini göstermektedir.

Varol (1990) anne-babaların eğitim durumu ile çocukların kaygı düzeyleri arasında önemli bir farkın olmadığını belirlerken, Gümüş (1997) anne-baba eğitim durumu ile çocukların sosyal kaygı düzeyleri arasında anlamlı bir fark olduğunu, anne-babası yüksek okul mezunu olan çocukların kaygı düzeylerinin düşük olduğunu belirlemiştir.

SONUÇ

Araştırma ortaöğretim öğrencilerin kaygı düzeyleri ile başarı güdülenmeleri arasında anlamlı düzeyde ($p<0,01$) doğru yönlü zayıf bir ilişki ($r=0,24$) olduğu bulunmuştur. Erkeklerin kaygı ve başarı güdülenmeleri arasındaki korelasyon puanı ($r=0,22$) kızlara göre daha yüksek olduğu görülmüştür. 15 yaşındaki öğrencilerin kaygı ve başarı güdülenmeleri arasındaki korelasyon puanı ($r=0,41$) diğer yaş gruplarına göre daha yüksek olduğu tespit edilmiştir. 10. sınıftaki öğrencilerin kaygı ve başarı güdülenmeleri arasındaki korelasyon puanı ($r=0,33$) diğer sınıftaki öğrencilere göre daha yüksek çıkmıştır. Dershaneye gitmeyen öğrencilerin kaygı ve başarı güdülenmeleri arasındaki korelasyon puanı ($r=0,23$) dershaneye giden öğrencilerden daha yüksek olduğu görüşmüştür. Babalarının eğitim durumu ilkokul olan öğrencilerin kaygı ve başarı güdülenmeleri arasındaki korelasyon puanı ($r=0,32$) babalarının eğitim durumu

diğerleri olan öğrencilerden daha yüksek olduğu görülürken; annelerinin eğitim durumu ortaokul olan öğrencilerin kaygı ve başarı güdülenmeleri arasındaki korelasyon puanı (r=0,48) annelerinin eğitim durumu diğerleri olan öğrencilerden daha yüksek olduğu görülmüştür.

Sonuç olarak ortaöğretim öğrencilerinin sürekli kaygı durumları ile başarı güdülenmeleri arasında anlamlı zayıf bir ilişki söz konusudur. Dolayısı ile öğrencilerin kaygı durumları onların başarı güdülenmelerine az da olsa olumlu yönde etki ettiğini göstermektedir. Ayrıca öğrencilerin cinsiyet, yaş, sınıf, dershaneye gitme durumları ve ebeveynlerinin eğitim durumları değişkenlerine göre de öğrencilerin kaygı durumları ile başarı güdülenmeleri arasındaki ilişki az da olsa etkilenmektedir.

KAYNAKÇA

Açıkgöz, Ü. K. (2003). *Etkili öğrenme ve öğretme.* Dördüncü Baskı. İzmir: Eğitim Dünyası Yayınları.

Aral, N. (1997). *Fiziksel İstismar ve Çocuk,* Ankara:Tekışık Ofset Tesisleri.

Akgün, A., Gönen, S. ve Aydın, M. (2007). İlköğretim Fen ve Matematik Öğretmenliği Öğrencilerinin Kaygı Düzeylerinin Bazı Değişkenlere Göre İncelenmesi, *Elektronik Sosyal Bilimler Dergisi,* 6 (20), 283-299.

Alisinanoğlu, F. ve Ulutaş, İ. (2000). Çocuklarda Kaygı ve Bunu Etkileyen Etmenler, *Milli Eğitim Dergisi,* 145.

Ausubel, D.P ve Robinson, F.G. (1969). *School learning:An introduction to educational psychology.* New York: Holt, Rinehart and Winston Inc.

Başarır, D. (1990). *Ortaokul Son Sınıf Öğrencilerinde Sınav Kaygısı, Durumluk Kaygısı Akademik Basarı ve Sınav Başarısı Arasındaki ilişkiler,* (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi) Ankara: Hacettepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

Bozak, M. M. (1982). Anksiyete ve Okul Başarısı Arasındaki İlişkiye Ait Bir Araştırma. *Psikoloji Dergisi,* 16, 24-39.

Cüceloğlu, D. (1993). *İnsan ve Davranışı,* İstanbul: Remzi Kitapevi.

Cülen, H. (1993). *Bazı Psiko-Sosyal Faktörler Açısından Çocukların Anadolu Lisesi Sınavı Öncesi Kaygı Düzeyleri,* (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi), İzmir: Dokuz Eylül Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü

Dong, Q.,Yang, B. And Ollendick, T.H. (1994). Fears in Chinese Children and adolescent and Their Relation to Anxiety and Depression, *Journal of Child Psychology and Psychiatry,* 35 (2): 351-363.

Erkan, S. (1991). *Sınav Kaygısının Öğrenci Seçme Sınavı Başarısı ile ilişkisi,* (Yayınlanmamış Doktora Tezi), Ankara: Ankara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

Ellez, A. M. (2004). *Etkin Öğrenme, Strateji Kullanımı, Matematik Başarısı, Güdü ve Cinsiyet İlişkileri*. Yayınlanmamış Doktora Tezi, Dokuz Eylül Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü.

Işık, E. (1996). *Nevrozlar,* Ankara: Kent Matbaası.

İnanç, B. (1997). Kaygı ve Stres*, Çukurova Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 2 (16), 9-14.

Freud, S. (1969). *The Problem of Anxiety,* NewYork:Norton.

Freud, S. (2001). Yaşamım ve Psikanaliz. Yedinci Baskı. (Çev.: K. Şipal) İstanbul: Say Yayınları. İstanbul, Engin Ofset, 1996.

Girgin, G. (1990). *Farklı Sosyo Ekonomik Kesimden 13-15 Yaş Grubu Öğrencilerde Kaygı Alanları ve Kaygı Düzeylerinin Başarıyla İlişkisi,* (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi) İzmir: Dokuz Eylül Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

Gümüş, A. (1997). *Üniversite Öğrencilerinin Sosyal Kaygı Düzeylerinin Çeşitli Değişkenlere Göre İncelenmesi* (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi) Ankara: Gazi Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

Korkut, F. (1991). *Yetiştirme Yurdundaki Öğrencilerle Gestalt Yaklaşıma Dayalı Olarak Yapılan Bireysel Danışmanın Sürekli Kaygı ve Denetim Odağı Üzerindeki Etkileri.* (Yayınlanmamış Doktora Tezi) Ankara: Hacettepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

Özkal, N. ve Çetingöz, D. (2005). Sosyal Bilgiler Dersinde Kullanılan Öğrenme Stratejileri ve Başarı Güdüsü Arasındaki İlişkiler, *Qafqaz Universitesi Dergisi,*15.

Öner, N, Le Compte, A (1985). Durumluluk-Sürekli Kaygı Envanteri El Kitab,İstanbul: Boğaziçi Üniversitesi Yayınları.

Önler, N. (1972). Kaygı ve Basarı, *Hacettepe Sosyal ve Beşeri Bilimler Dergisi,* 2, 151-163.

Özusta, Ş. (1993). *Çocuklar İçin Durumluk Sürekli Kaygı Envanterinin Uyarlama, Geçerlik ve Güvenirlik Çalışması* (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi) Ankara: Hacettepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

Phillips, D. (1984). The Illusion of Incompetence among Academically Component Children. *Child Development,* 55, 2000-20116.

Rivera, S.D. (2002) *Learning science at a science museum: A study of adolescent motivation.* Philosophy of Doctorate Thesis, ABD: Georgia State University.

Ronan, P.C. Kendalli P.C. and Rowe, M. (1994). Negative Affectivity in Children. *Cognative Therapy and Research,* 18(6): 509-528.

Sargın, N. (1990). *Lise I. ve III. Sınıf Öğrencilerinin Durumluk-Sürekli Kaygı Düzeylerinin Belirlenip Karşılaştırılması,* (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi) Dokuz Eylül Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

Scovel, T. (1991). The Effect of Affect on Foreign Language Learning: A Review of Anxiety Research. Horwitz, D. J. Young, (Eds.). *Language Anxiety: From Theory and Research to Classroom Implications.* Englewood Cliffs, New Jersey: Prentice Hall.

Spielberger C.D (1970) Anxiety As Emototional State, Hn, C.D Spielberger C.D. . Anxiety Currents Trend İn Theory On Research Academic Press New York P:23-43 1970

Taş, Y. (2006). *Kaygı Nedir?* Ankara: Bilkent Üniversitesi Öğrenci Gelişim ve Danışma Merkezi.

www.bilkent.edu.tr/~dos/ogdm/b_sinavkaygi.html (5.10.2006).

Varol, Ş. (1990). *Lise Son Sınıfı Öğrencilerinin Kaygı Düzeylerini Etkileyen Bazı Etmenler,* (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Samsun: Ondokuz Mayıs Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

TABLOLAR

Tablo 1: Ortaöğretim öğrencilerin kaygı ve başarı ilişkisi

	N	Ortalama	S.Sapma	r	p
Başarı	373	3,85	,34	,24**	,000
Kaygı	373	2,38	,35		

*p<0,01

Tablo 2: Ortaöğretim öğrencilerin cinsiyetlerine göre kaygı ve başarı ilişkisi

Cinsiyet		N	Ortalama	S.Sapma	r	p
Erkek	Başarı	170	2,78	,37	,22**	,004
	Kaygı	170	2,29	,34		
Kız	Başarı	203	3,92	,30	,19**	,008
	Kaygı	203	2,45	,34		

*p<0,01

Tablo 3: Ortaöğretim Öğrencilerin Yaşlarına göre kaygı ve başarı ilişkisi

Yaş		N	Ortalama	S.Sapma	r	p
14	Başarı	19	3,92	,33	,30	,217
	Kaygı	19	2,23	,27		
15	Başarı	51	3,83	,36	,42**	,002
	Kaygı	51	2,29	,38		
16	Başarı	103	3,86	,35	,19	,057
	Kaygı	103	2,41	,37		
17	Başarı	115	3,82	,30	,19*	,043
	Kaygı	115	2,39	,34		
18	Başarı	78	3,89	,39	,31**	,005
	Kaygı	78	2,43	,32		
19	Başarı	7	3,86	,26	-,36	,424
	Kaygı	7	2,44	,44		

*p<,05 **p<,01

Tablo 4: Ortaöğretim Öğrencilerin Sınıflarına göre kaygı ve başarı ilişkisi

Yaş		N	Ortalama	S.Sapma	r	p
9.sınıf	Başarı	90	3,88	,36	,10	,346
	Kaygı	90	2,31	,37		
10.sınıf	Başarı	88	3,81	,31	,36**	,001
	Kaygı	88	2,36	,38		
11.sınıf	Başarı	96	3,81	,34	,27**	,008
	Kaygı	96	2,38	,29		
12. sınıf	Başarı	99	3,90	,35	,28**	,006
	Kaygı	99	2,45	,35		

**p<,01

Tablo 5: Ortaöğretim öğrencilerin dershaneye gitme durumlarına göre kaygı ve başarı ilişkisi

Dershaneye		N	Ortalama	S.Sapma	r	p
Gidiyorum	Başarı	157	3,91	,32	,22**	,007
	Kaygı	157	2,43	,33		
Gitmiyorum	Başarı	213	3,81	,36	,23**	,001
	Kaygı	213	2,34	,36		

*p<,05 **p<,01

Tablo 6: Ortaöğretim Öğrencilerin Babalarının eğitim durumuna göre kaygı ve başarı ilişkisi

Babanın Eğitim Durumu	Başarı-Kaygı	N	Ortalama	S.Sapma	r	p
Okur-yazar değil	Başarı	17	3,58	,38	,30	,204
	Kaygı	17	2,38	,23		
İlkokul	Başarı	97	3,88	,31	,37**	,001
	Kaygı	97	2,36	,32		
Ortaokul	Başarı	84	3,89	,34	,28*	,011
	Kaygı	84	2,41	,42		
Lise	Başarı	120	3,85	,36	,25**	,006
	Kaygı	120	2,40	,33		
Lisans	Başarı	42	3,77	,35	,11	,483
	Kaygı	42	2,34	,38		
Lisans Üstü	Başarı	13	4,00	,27	-,10	,735
	Kaygı	13	2,30	,26		

*p<,05 **p<,01

7. Tablo: Ortaöğretim Öğrencilerin Annelerinin eğitim durumuna göre kaygı ve başarı ilişkisi

Annelerinin Eğitim Durumu	Başarı-Kaygı	N	Ortalama	S.Sapma	r	p
Okur-yazar değil	Başarı	47	3,86	,32	,18	,226
	Kaygı	47	2,33	,35		
İlkokul	Başarı	181	3,84	,35	,21**	,006
	Kaygı	181	2,41	,36		
Ortaokul	Başarı	64	3,89	,34	,47**	,000
	Kaygı	64	2,36	,35		
Lise	Başarı	66	3,84	,34	,16	,199
	Kaygı	66	2,37	,28		
Lisans	Başarı	11	3,76	,39	,30	,363
	Kaygı	11	2,32	,45		
Lisans Üstü	Başarı	4	3,92	,44	,23	,771
	Kaygı	4	2,07	,40		

*p<,05 **p<,01